

QUALITY ASSESSMENT OF PEDESTRIAN FACILITIES: P-INDEX METHOD
AND PEDESTRIANS' PERCEPTION

GOH WEE HENG

A thesis submitted in fulfilment of the
requirements for the award of the degree of
Bachelor of Urban and Regional Planning

Faculty of Built Environment
Universiti Teknologi Malaysia

APRIL 2010

ABSTRAK

Berjalan kaki boleh dikatakan sebagai mod pergerakan yang paling mudah dan setiap orang yang bergerak dengan menggunakan kaki mereka sendiri atau tanpa bantuan peranti bermotor boleh dianggap sebagai pejalan kaki. Perancangan kemudahan pejalan kaki yang baik pada kata lain bermaksud menggalakkan dan meningkatkan mod alternatif pengangkutan yang sihat dan mesra alam. Namun begitu, perancangan untuk pejalan kaki telah diabaikan oleh pengamal perancangan zaman kini kerana peranannya semakin berkurang apabila masyarakat memberikan keutamaan kepada kenderaan bermotor. Pejalan kaki menjadi kelompok minoriti berbanding dengan pengguna jalan lain dan hak-hak pejalan kaki tidak dipertimbangkan dalam perancangan pengangkutan. Objektif utama kajian ini adalah untuk menilai kualiti kemudahan pejalan kaki di Taman Bukit Indah. Kajian ini menggunakan metodologi daripada P-index untuk menilai tahap kualiti kemudahan pejalan kaki. Selain daripada menggunakan P-index untuk tujuan penilaian, persepsi penduduk Taman Bukit Indah juga akan dipertimbangkan dalam kajian ini untuk mengetahui kepuasan penduduk terhadap penyediaan kemudahan pejalan kaki di taman perumahan mereka. Keputusan kajian menunjukkan bahawa kemudahan pejalan kaki adalah pada peringkat 1 bintang atau setara dengan keadaan yang berbalah untuk pejalan kaki. Walaubagaimanapun, kebanyakan penduduk rasa berpuashati dengan kemudahan yang disediakan dan akan terus menggunakannya setelah pembaikan pada masa depan. Laporan ini diakhirkan dengan mencadangkan strategi pembaikan untuk memperbaiki kemudahan pejalan kaki di Taman Bukit Indah.

ABSTRACT

Walking can be said as the easiest mode of travel and every people who move with their own foot or without the assistance of motorized device can be assumed as pedestrian. A planning of good pedestrian facility is to encourage and increase the alternate mode of transportation that is healthy and environmental friendly. However, planning for pedestrian being neglected by planner nowadays due to reduces of its role when people are easily accessible to the motorized vehicle. Pedestrian become the vulnerable group compare to other road users and rights of pedestrian are not address in the transportation planning. The primary objective of this study is to assess the quality of pedestrian facilities at Taman Bukit Indah in order to understand its current operational conditions. This study adopted from methodology of P-index to assess the quality of pedestrian facilities. Instead of using P-index as evaluating tool, the residents' perception also will be considered in this study in order to understand the residents' satisfaction level toward the provision of facilities in their neighborhood. The results showed that the pedestrian facilities are serving at rate of 1 star or equivalent to the condition of hostile to pedestrian. However, majority of the residents' show their satisfaction toward the facilities will further utilize it after the improvement. Finally, recommendation help to improve the existing condition of pedestrian facilities was proposed at the end of the report.